

Ekumenik handlar bland annat om samverkan och utbyte mellan olika kristna kyrkor. Brännkyrka församling och Älvsjökyrkan är ett exempel.

s 7-9

Påskan för oss genom hela dramat – från död till liv. Men först kommer fastan.

s 4-5

För Ellen är fastan en tid för rannsakan och eftertanke kring de val vi gör – och de vi inte gör. Gud är med vid varje vägsval.

JAG & GUD s 12

Brännkyrkabladet

Information från Brännkyrka församling

Svenska kyrkan • mars 2019

FOTO: HÅKAN FLANK

FÖRSAMLINGSLÄGER
2019

s 2

Lycka är att vara Sjöängel

s 3

Bygga församling

Svenska kyrkan är något särskilt. Den är intimt sammanvävd med Sveriges historia, vårt kulturarv, våra traditioner, våra högtider, grundläggande värderingar och människosyn.

I kyrkans famn har människor sedan länge samlats till både glädje och sorg. Här förenas vi genom dopet med Kristus och upptas i kyrkans gemenskap. Här konfirmeras ungdomar inför Gud på väg in i vuxenvärlden. I kyrkans famn vigs brudpar till att leva tillsammans i kärlek och gemenskap. Inför Gud och altaret avges löftena till varandra. Här möts vi i sorg för att ta avsked och begrava nära och kära. I vigd jord begravs vi tillsammans med alla andra som gått före. En dag möter vi vår skapare. En dag återförenas vi.

I kyrkan samlas människor för att i bön, lovsång, åkallan och gemenskap fira Kristi uppståndelse. Klockornas klang ljuder över bygden för att samla och påminna om Guds närvaro i våra liv. Att fira gudstjänst hör till både kyrkans och människans innersta väsen. Kyrkans hjärta är mässan. Gemenskap med Gud och med varandra.

I kyrkan kan vi också samlas till skolavslutningar, luciafirande, minnesgudstjänster, konserter, tända ljus och så vidare. I kyrkans famn kan vi mötas i både glädje och sorg. Här kan vi både gråta och skratta. Inom kyrkans väggar ryms både lycka och saknad.

Kyrkan är unik på så vis att alla är välkomna såsom de är. Man måste inte vara på ett visst sätt. Man måste

inte tycka likadant. Man kan vara som den man är. Rik som fattig. Människor av alla sorter har gemensamt att vi alla är Guds barn, skapta till Guds avbild. Kyrkan är inte en åsiktsgemenskap utan en trosgemenskap.

I Kyrkoordningens andra kapitel kan man läsa följande:

”Svenska kyrkan framträder lokalt som en församling. Denna är den primära enheten inom kyrkan. Församlingens grundläggande uppgift är att fira gudstjänst, bedriva undervisning samt utöva diakoni och mission. Syftet är att människor ska komma till tro på Kristus och leva i tro, en kristen gemenskap skapas och fördjupas, Guds rike utbreddas och skapelsen återupprättas. Allt annat som församlingen utför är stöd för och en konsekvens av denna grundläggande uppgift.”

På samma sätt som vi reser genom universum på samma planet sitter vi alla i samma båt på livets hav. Vi behöver ta hand om och sköta vårt fartyg. Tillsammans kan vi bygga församling.

Ett exempel på församlingsbyggnaden är att vi reser på församlingsläger till Vårdnäs stiftsgård i Östergötland under Kristi himmelfärdshelgen. En lägergemenskap för alla åldrar. Lägreträ pågår i tre dagar. Men läger kanske inte passar alla så därför vill jag påminna om att församlingsgemenskapen alltid finns, året runt. Håll utkik och varmt välkomna.

Magnus Hellström
KYRKOHERDE

FOTO: KARI MALMSTRÖM

Lägreträ är som en famn – liten som stor får plats och ingen är utanför

I Kristi himmelfärdshelgen är det dags för församlingsläger igen. De senaste åren har lägreträ varit fullt till sista plats! Den vardagliga församlingsgemenskapen har fördjupats på ett nytt sätt i ny miljö. Och skapat minnen för livet!

Lägreträ bjuder på tre dagar i härlig natur med möjlighet till både gemenskap och avskildhet, vila och aktivitet.

Vi möts i gemensamma måltider, pyssel och handarbete, andakter, psalmsångsstunder, kanotpaddling, korvgrillning, spa för själen, bastubad, brännboll, snabba dopp i sjön... bland mycket annat. Allt från stilla morgnar med fågelkvitter till sena samtal i soffhörnan.

Kari Malmström

FÖRSAMLINGSLÄGER 2019

För församlingsmedlemmar i alla åldrar!

När? 29 maj–1 juni (avfärd onsdag eftermiddag, hemkomst lördag kväll).

Var? Vårdnäs Stiftsgård, cirka 30 kilometer söder om Linköping utmed Kinda kanal.

Åka dit? Gemensam transport med buss från och till Vårfrukyrkan i Fruängen.

Avgift? 300 kronor per person över 18 år. Önskas enkelrum är avgiften 500 kronor.

Anmälan?

www.brannkyrka.org/forsamlingslager

VIKTIG INFORMATION! Anmälan till församlingslägreträ öppnar 27 mars. Nytt för i år är att vi endast tar emot anmälan digitalt i ett formulär på församlingens hemsida. Om du inte kan göra det på egen hand är du välkommen till Kyrktorget i Vårfrukyrkan onsdagarna 27 mars och 10 april mellan 10.30 och 15.00, då personal finns på plats för att hjälpa dig att fylla i formuläret. Eftersom församlingslägreträ är populärt finns det risk för kö. På vår hemsida framgår köordningsreglerna.

Sista anmälningsdag: 17 APRIL

Svenska kyrkan

BRÄNNKYRKA FÖRSAMLING

POSTADRESS

Box 64, 125 22 Älvsjö
telefon 08-447 11 00 vx

växeln är öppen må–fr 9.00–17.00.

e-post: brannkyrka.info@svenskakyrkan.se

BESÖKSADRESSER

Brännkyrka kyrka och församlingsexpedition
Götalandsv. 189–191, Älvsjö

besökstid må–fr 9.00–11.30, 12.30–15.00

Vårfrukyrkan med församlingslokaler
Fruängens kyrkogata 1–7, Fruängen C.

För kontaktuppgifter till alla medarbetare se www.brannkyrka.org

VI FINNS PÅ

facebook

Instagram

twitter

BRÄNNKYRKABLADET utges av Brännkyrka församling Svenska kyrkan fyra gånger per år.

Redaktör: Kari Malmström.

Ansvarig utgivare: Magnus Hellström.

Tryck: Printografen, Halmstad.

Distribution: Postnord.

Miljömärkt trycksak, lic nr 3041 0148

En gitarr och en Kalle – ingredienserna för musiklek.

Föräldrarna är lika glada som barnen.

FOTO: HÅKAN FLANK

Välkomna till musikleken!

En Sjöängel sjunger men är inte en barnkörsångare. En Sjöängel är en musiklekare. Varje tisdagseftermiddag träffas ett gäng barn mellan tre och fem i Brännkyrka församlingshem för att tillsammans med musikpedagogen Kalle stimma iväg i en halvtimmes glad musikyra.

Musikleken börjar prick halv fyra. Kalle kommer då, möjligen 30 sekunder innan, men inte mer än så. Och sedan blir det fullt ös.

Vi sätter oss i en ring på golvet.

– Det känns som att det är mycket energi idag, säger Kalle. Välkomna till musikleken!

Välkomstsång. "Hej vad kul att se, dej *igen*, att få sjunga, äntligen!"

I ringen ryms inte bara Sjöänglarna utan också föräldrar och småsyskon. Någon som rätt nyligen lärt sig gå vandrar runt i ringen och liksom insuper atmosfären. Det stör inte utan är mest harmoniskt.

Nya låtar hela tiden. Flera har de sjungit många gånger tidigare. Ofta behöver inte Kalle vara försångare alls, för både melodi och text sitter. Alla sjunger ihop.

– Hela tanken är att öppna möjligheten att närma sig musiken på ett lekfullt sätt, poängterar Kalle.

Hela kroppen är inblandad, med roliga rörelser och häftiga ljud. Vi sjunger att vi sitter i samma båt – "akta dig, det kommer en våg!". När vågen kommer både hörs den och känns. Klart man slänger sig undan.

Även om detta inte handlar om barnkör så deltar alla Sjöänglar i minst en gudstjänst per termin, och då sjunger de! På onsdagseftermiddagarna träffas ett gäng Fruänglar i Vårfrukyrkan, och musiklekar på samma sätt. Ofta är båda grupperna med i gudstjänsten tillsammans.

Men visst finns lite musikundervisning som en underström. När vi sjunger om valparna så är de "duriga" (glada) eller "molliga" (lessna). Det är skillnad på dur och moll. Efter avslutad övning är alla valpar tillbaka i sin korg och alla är glada. Igen!

När äggmarackasarna kommer fram får alla en, föräldrar, Sjöänglar och syskon. Det blir en variant av Macarena, fast om snabbmakaroner...

Stella och Smilla är båda fyra och

ett halvt och kompisar, fast går inte på samma förskola. Att ha Sjöänglarna gemensamt är en klar bonus i tillvaron.

Idag är de här med Stellas mamma Elin, pappa Jonas och lillebror Vilmer.

– Det är en kul grej för oss alla, säger Elin. Det här är vår andra termin. Vill de så kan de fortsätta med barnkör sedan, det här är ett jättebra upplägg.

Agnes och Signes pappa Jimmie gillar också upplägget.

– Och Agnes älskar att sjunga!

Församlingens öppna förskola är en vanlig ingång till musikleken, många har hört talas om den där. Till exempel Alfreds mamma Agneta. Alfred är fem nu och när han var lill-liten var de flitiga Öppna förskolandeltagare. Nu är det lillasyster Elsas tur att vara där.

– Alfred är mycket intresserad av sång och musik, det här passar så bra, säger Agneta. Och det är kul!

Efteråt stannar de som vill på en kort fruktstund (församlingen bjuder på fruktskålen), innan alla springer iväg till sitt. Om en vecka är det musiklek igen!

Kari Malmström

NYFIKEN?

Att vara med i Sjöänglarna och Fruänglarna är avgiftsfritt, men anmälan krävs inför varje termin. Antalet platser är begränsat. Det går inte längre att anmäla sig till vårterminen 2019.

KONTAKT
karl.sjoholm@svenskakyrkan.se

Nu är det fastetid. Den inleddes på askonsdagen den 6 mars. Men vad handlar det egentligen om? Den kristna fastan lever ett ganska undanskymt liv i vårt sekulära Sverige. Många har troligen större kunskap om och koll på Ramadan. Fastetiden är vår förberedelsestid inför påsken, den högtid när vi firar uppståndelsen, själva förutsättningen för den kristna tron. Här förklarar kyrkoherde Magnus Hellström en del om begreppen fasta och påsk.

... däremellan kommer fasta ...

Efter en lång, mörk och kall vinter kommer våren med ljus och liv. Hos oss på norra halvklotet sammanfaller våren och påsken. Budskapet "från död till liv" får onekligen draghjälp från naturen, som i påsktider varje år föds på nytt. Men före påsken kommer alltså fastan.

Den 40 dagar långa fastetiden inleds med askonsdagen då man i gudstjänsten kan få ett kors av aska ritat på sin panna. Askan vill mana till eftertanke kring livet och förgängligheten. Korset är en symbol för uppståndelse och liv. Askan symboliserar också fågel Fenix som enligt legenden uppstod ur just aska.

Dagarna före askonsdagen kallas fastlagen. Eller karneval! Latinets *carne vale* betyder "farväl kött". Karnevalsleden är fortfarande stark i många katolska länder.

För nu ganska länge sedan festade man också här i Norden i dagarna tre inför fastan. Ordet fastlagssöndag kommer ifrån fastelavent som betyder "kvällen före fastan". Därefter kom blåmåndag som kommer av blodmat, och så fettisdag som kommer av fet. Under fastan rådde en mängd matrestriktioner och därför passade man på att frossa i det man sedan inte fick äta, såsom kött, fläsk, blodmat, ägg, mjölkprodukter och vetebrod. Traditionen att äta semla så här års kommer från fastans matregler. Ordet semla kommer från det latinska ordet *simila*, som betyder "vetemjöl".

Det är alltså fastlagsbullarnas och fastlagsrisets tid. Varifrån seden med fastlagsris kommer är oklart. Det kan syfta på palmbladen det viftades med på palmsöndagen. Man lär också ha risat varandra i skämtsamt syfte. Kanske trodde man att man kunde tillgodogöra sig växtkraften i riset som satte fart när man tog in det i värmen. Gamla folkliga traditioner har smält samman med de kristna, liksom vid allhelgona och jul, och tillsammans format ett kulturarv.

FOTO: HÅKAN FLANK

Nu, nära 2000 år efter Jesu död och uppståndelse, och långt efter reformationen, är dagens fastetid i Svenska kyrkan inte främst en tid av försakelse utan en tid som vill öppna för eftertanke. Vi kan passa på att brottas med de svåra frågorna, som kan handla om meningen med livet. Det handlar inte om självplågeri utan det handlar om att växa som människor. Utveckling innehåller någon form av ansträngning. Liksom födslovärkar.

I Matteusevangeliet fastar Jesus 40 dygn ute i öknen där han sätts på prov av djävulen. Jesus stod emot prövningarna och betjänades av änglar. Under fastetiden kan vi försöka leva oss in i hur Jesus upplevde den sista vandringen till Jerusalem och korsets väg.

Fastan betyder inte att man ska betala för att förtjäna Guds kärlek, för den är gratis. Det är det som menas med att Jesus dog för vår skull på korset. Förlåtelsen är gratis, "nåd" heter *gratia* på latin, och därifrån kommer vårt ord gratis. Vill man fasta på något sätt gör man det inte för Guds skull, utan för sin egen skull, för att växa som människa och kristen. Man behöver inte heller avstå från vissa maträtter. Man kan uppmärksamma Jesus på många olika sätt, till exempel försöka se alla som kan behöva vår hjälp och stöd. Svenska kyrkan genomför varje år en särskild fasteinsamling till det internationella arbetet.

Påsken firar vi till minne av Jesu död och uppståndelse. Påskens passionsdrama är fantastiskt. Stilla veckan in-

leds med palmsöndagen, då Jesus red in i Jerusalem på en åsna och hyllades som en kung. Vår stilla vecka präglas av lugn och eftertanke, men för Jesus och lärjungarna var det inte en lugn och fridfull vecka. Makthavarna omgav Jesus med provokationer och sökte febrilt efter en anledning att gripa honom. Jesus skapade rabalder då han bland annat drev ut månglarna ur templet.

På skärtorsdagen firar vi att Jesus instiftade nattvarden. Dagen har fått sitt namn från ordet "skära" som betyder "rena", därför att Jesus tvättade lärjungarnas fötter före den sista måltiden. Enligt folktron begav sig häxorna till Blåkulla på skärtorsdagen för att fira att Jesus blev förrädd denna dag.

På långfredagen korsfästes Jesus och han gav upp andan på Golgata.

Påskhelgen firar många med påskägg fyllda med påskgodis, och kanske en påskmåltid med sill, ägg, lamm och påskmust. Ägget är en gammal symbol för uppståndelse. Såsom kycklingen bryter sig ur äggskalet ska de döda uppstå ur graven på den yttersta dagen.

På påskdagen vänds så sorgen till glädje. Korset är inte längre ett romerskt mordredskap. Korset blir en symbol för uppståndelse och liv. Ljusets seger över mörkret. Livets seger över döden. Kärlekens seger över onskan. Kristus är vår Herre och Han är sannerligen uppstånden!

Magnus Hellström

TIPS!

Bibeln på nätet

På Svenska bibelsällskapets sajt bibeln.se hittar du hela bibeln, med en enkel och mångsidig sökfunktion. Det finns också flera appar om du vill ha bibeln i mobilen. Sök där appar finns på "bibeln"!

BILD: PIXABAY

FOTO: PIXABAY

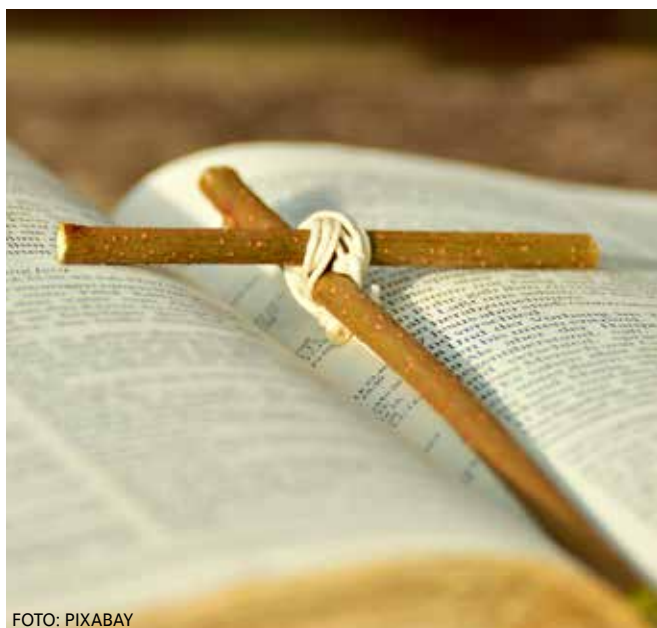

FOTO: PIXABAY

FASTEINSAMLING 2019

Årets fasteinsamling i Svenska kyrkan fokuserar på humanitärt arbete för människor som drabbats av konflikt eller katastrof. I gudstjänsternas kollektor och i flera av våra verksamheter har du möjlighet att bidra!

Bakom varje siffra finns en människa. 135 miljoner människor är i akut behov av humanitärt stöd. En siffra svår att förstå, men bakom den finns människor som fått sin trygghet sönderslagen av krig, våld och naturkatastrofer. Svenska kyrkans internationella arbete stödjer humanitära insatser över hela världen. De gåvor vi samlar in används där behoven är som störst. För de drabbade innebär katastrofen ett liv med stress, sorg och utsatthet. Tillsammans kan vi rädda liv – och bidra till hopp och värdighet.

Humanitärt stöd som ser hela människan. Krig, våld och naturkatastrofer slår sönder miljoner människors tillvaro varje dag. Varje person som drabbas har rätt till trygghet, värdighet och behöver stöd för att leva vidare. Att rädda liv och lindra nöd är alltid högsta prioritet när katastrofen är ett faktum.

De som drabbas hårdast är de som från början har minst resurser eller saknar skyddsnät. Var med och kämpa för människors rätt att få resa sig starkare ur en katastrof. Svenska kyrkans internationella arbete ger människor möjlighet att:

Känna trygghet. Tak över huvudet, mat och rent vatten gör att människor överlever. Det ger också kraft att våga tro på tillvaron igen.

Hitta ett sammanhang. När människor kan påverka sina liv minskar stress, oro och psykisk ohälsa. Delaktighet, möjlighet att organisera sig och vara aktiv gör det lättare att bygga en ny vardag.

Få möjlighet att utvecklas. Utbildning, självhjälpssgrupper, spar- och lånegrupper – en trygg inkomst eller en buffert minskar utsatthet och bygger självständighet.

Res sig starkare. När människors behov står i fokus och humanitärt stöd utformas med respekt för individen växer tron på framtiden.

www.svenskakyrkan.se/internationelltarbete/fastekampanjen

**Samma himmel.
Samma rättigheter.
Men verkligheten ser olika ut.**

FOTO: MAGNUS ARONSON / IKON

Dop i påsknatten

Har du funderingar på att låta döpa dig, nu som vuxen? Det blev av olika anledningar inte av att du döptes som barn, kanske tiden nu är mogen att ta steget! I påsknattens mässa har du en möjlighet att bli en del av den världsvida kyrkan genom dop i Brännkyrka kyrka, med rötter som sträcker sig 800 år bakåt i tiden. Vi gör upp en tid att träffas före själva påsknatten. Välkommen att höra av dig!

Ann-Christine Janson

DATUM 20 april 23.30 Brännkyrka kyrka

KONTAKT Ann-Christine Janson, 08-447 11 30

ann-christine.janson@svenskakyrkan.se

Så berättar två som döpts som vuxna

”Dopet innebar något mycket stort och viktigt för mig. Det handlade om att till sist visa vem jag egentligen är, både inför mig själv och inför andra. Att våga erkänna den tro jag haft i många, många år. Att stå för den jag är. Den fina ceremonin var känslomässigt stark. Den gav mig en föräning om ett inre lugn. Om något som är större än jag men som där och då ändå var väldigt tydligt och nära.

Maria

”Jag döpte mig till slut och känner mig mer hel. Men det kanske inte är en så väsensskild tillvaro för min del. Det jag kan säga är att det bara kändes rätt helt enkelt. I några situationer har jag efter dopet handlat på ett mer kristet sätt än vad jag tror jag hade gjort annars. Hjärtat har talat och kanske har jag sluppit en onödig konflikt eller två.

Johan

FOTO: ANGELICA HARMS

Lesbos – ett slags limbo

Fotografen Angelica Harms är Fruängsbo, och har varit på Lesbos flera gånger under 2015–2018, för att dokumentera flyktingsituationen och göra en insats som volontär. Under den tiden har situationen på Lesbos ändrat karaktär. Ön är inte längre en hållplats för flyktingarnas vidarepassage genom Europa utan snarare en stoppkloss där alltför många människor fastnar i undermåliga förhållanden. Med sina bilder och essäer vill Angelica synliggöra flyktingarnas situation i deras väntan och vad den gör med människor. Välkommen till en presentation i bild och ord av boken "Lesbos, ett slags limbo".

Afton mellan himmel och jord

Vårfrukyrkan torsdag 28 mars 18.30

Fri entré • Från 17.30 fika 30:-

Pilgrimsvandring på annandag påsk

tillsammans med grannförsamlingen Vantör

Måndag 22 april

Start vid Brännkyrka kyrka – kyrkan är öppen med gemenskap från 11.00. Andakt ca 11.30. Ta med matsäck, vi äter tillsammans innan vi ger oss ut på vår vandring. Från Brännkyrka kyrka går vi till Vantörs kyrka och sedan vidare till Hagsätra kapell, där vi firar en avslutande andakt.

AJ

FOTO: PIXABAY

PILGRIM

Några platser kvar på årets pilgrimsvandring i Årefjällen!

20–26 augusti. Den här resan erbjuder fem medelsvåra dagsvandringar i Årefjällens karga skönhet. Inkvartering i Hållandsgårdens vandrarhemsdal. Gemensam resa med tåg från och till Stockholm. Avgift 3 500 kronor (subventionerat av församlingen). I avgiften ingår resa, mat och boende.

Mer info & anmälan: brannkyrka.org/pilgrim

Allt om påskens gudstjänster hittar du på brannkyrka.org

FOTO: PIXABAY

Det är 2019, snart 20 år sedan den svenska statskyrkan gick till historien.

Svenska kyrkan Brännkyrka församling har sedan länge ett ekumeniskt samarbete med den andra kristna kyrkan som finns i närområdet – Älvsjökyrkan. Älvsjökyrkan är en gammal missionsförsamling, en av de tidiga svenska frikyrkorna.

Begreppet ekumenik kommer ur det grekiska ordet oikoumenikos och handlar om att arbeta för och sträva mot enighet i tron på Kristus.

Även om vi som kyrkor har tagit olika vägar så har vi klara beröringspunkter, här lokalt, nu idag. Brännkyrka församling och Älvsjökyrkan firar regelbundet gemensamma gudstjänster i varan-

dras kyrkor och samverkar varje år kring julkrubborna som förskolorna bjuds in till. Samarbetet är gott och kommer att fördjupas.

Sedan 2013 är Älvsjökyrkan del i Equmeniakyrkan, en sammanslagning av tre frikyrkliga samfund. Läs här om hur väckelserörelsen en gång började, och vad som hände sedan!

FOTO: PIXABAY

Vägen till Equmeniakyrkan

När man tittar på kyrkohistorien framstår lätt bilden av ett träd som ständigt delar sig i allt mindre grenar. Men i Equmeniakyrkan har tre av dessa grenar, Svenska Missionsförbundet, Svenska Baptistsamfundet och Metodistkyrkan i Sverige, gått åt motsatt håll och vuxit samman till ett. Hur har vägen dit sett ut?

Både baptismen och metodismen uppstod i England, i svallvågorna efter Luthers reformation. Den katolska kyrkans lokala organisation hade precis som i Sverige tagits över av staten, och under 1500-talet övergått i en ny, så kallad anglikansk, kyrka. Många ville dock mer. I kontrast mot centralstyrningens påbud växte visionen om självständiga församlingar bestående av omvända människor med ett genuint engagemang för tron.

Utifrån uppfattningen att dopet bör vara ett aktivt ställningstagande grundades de första baptistiska församlingarna i början av 1600-talet. Dopets betydelse underströks av att ordet baptism betyder just dop. Drygt 100 år senare föddes metodismen som en väckelse inom den anglikanska kyrkan. Namnet kom från grundarnas metodiska sätt att strukturera upp det religiösa livet, där även socialt arbete var en viktig komponent.

I Sverige etablerades baptismen och metodismen i mitten av 1800-talet, då i strid med rådande lag. Genom det så kallade konventikelplakatet var bönenämöten utanför statskyrkans regi förbjudna, men längtan efter att få utöva sin tro oberoende av överheten var stark. Tack vare de brittiska kyrkornas intåg och en kraftig väckelse avskaffades det svenska förbudet 1858. Den nyvunna mötesfriheten blev en viktig milstolpe för Sveriges demokratiska utveckling, och missionshus för egna sammankomster började byggas över hela landet.

Inom ramen för statskyrkan bildades Evangeliska fosterlandsstiftelsen (EFS), som samlade nyfrälsta i missionsföreningar parallellt med frikyrkornas framsteg.

Under 1870-talet blossade en teologisk debatt upp, där dåvarande EFS-prästen Paul Petter Waldenström betonade Jesu död på korset som ett uttryck för Guds kärlek till människan snarare än ett sätt att blidka Guds vrede över synden. Med Waldenströms linje som en av ledstjärnorna grundades 1878 vad som kom att bli Equmeniakyrkans största bildarsamfund – Svenska Missionsförbundet.

Mission – viljan att sprida evangelium och få nya människor att upptäcka tron – intog naturligt en framträdande position i såväl Missionsförbundet som i de andra väckelsekyrkorna, och man sökte sig tidigt långt utanför Sveriges gränser med det glada budskapet. 1881 gjorde de första missionsförbundarna den riskfyllda resan till Kongo, där många slutade sina dagar efter att ha drabbats av tropiska sjukdomar. Sedan dess har verksamheten utökats till både Asien och Latinamerika, och idag präglas Equmeniakyrkan av ett starkt internationellt engagemang. Till Älvsjö nådde Equmeniakyrkans bildarsamfund dock först i början av 1900-talet, när en grupp ekumeniskt sinnade metodister, baptister och missionsförbundare gick samman i Älvsjö missionsförsamling. Församlingens kyrkobyggnad stod klar 1919, och firar i år 100-årsjubileum.

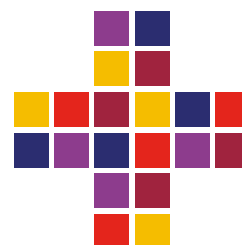
Väckelsekyrkorna har sedan starten drivits av ideella krafter. Ofta har man bara haft en pastor anställd i församlingen (i frikyrkor används benämningen pastor istället för präst), men ändå haft ett rikt musikliv och stort barn- och ungdomsarbete med scouter, barnkör och söndagsskola. Det var mycket tack vare ungdomsarbetet som modersamfundet till sist gick samman för att bilda Equmeniakyrkan. Re-

dan 1905 väcktes förslaget om ett samgående för första gången, och genom åren har man samverkat kring gemensamma studieförbund, biståndsorganisationer och utbildningar. Men, det kanske tydligaste steget mot en ny kyrka togs när de tre ungdomsförbunden SMU, SBUF och MKU 2007 gick samman i federationen Equmenia. Namnet är en kombination av ordet ekumenik och förkortningen EQ, som står för emotionell kvot.

2011 förenades så dessa tre av kyrkoträdets spretande grenar under arbetsnamnet Gemensam Framtid. Just namnfrågan visade sig vara en svår nöt att knäcka. Förslag som Samfundskyrkan, Gemensam kyrka och Förbundskyrkan lades fram, men på årsmötet 2013 landade man i att låta de unga föregångarna ta plats i prefixet. Viss begreppsförvirring kan alltså uppstå, och det gäller att hålla isär Equmeniakyrkan och dess ungdomsförbund Equmenia.

Missionsförbundet, Baptistsamfundet och Metodistkyrkan har idag avvecklats, och med rötterna i den kyrkohistoriska myllan söker nu Equmeniakyrkan sin identitet som kyrka på 2000-talet.

Erik Stenseke

Equmeniakyrkan

Möt Älvsjökyrkans pastor Maria Rönnedal i porträttet på nästa sida!

Älvsjökyrkans pastor Maria i församlingens vackra kyrkorum.

FOTO: HÅKAN FLANK

Hon brinner för lekfullhet, fantasi och glädje

Maria Rönnedal behöver inga krumelurpillers, sådana som Pippi, Tommy och Annika tog och sa: "Kära lilla krumelur, jag vill aldrig bli stur". Maria älskar och bejakar barnet inom sig, samtidigt som hon i hög grad är vuxen. Hon är pastor i Älvsjökyrkan på Långbrodalsvägen, Brännkyrka församlings ekumeniska kompis. Maria brinner för många saker, och lyckas också förverkliga många idéer, även om timmarna inte alltid räcker till. I glädje och gemenskap får hon förbluffande mycket gjort!

Maria älskar sitt jobb. Det sammanfaller också en hel del med privatlivet. Hennes måndagskvällar är vikta för bordsrollspel i kyrkan och de flesta fredagskvällar för öppen ungdomsverksamhet. Den söndagliga gudstjänsten leder hon ungefär varannan vecka. Hennes man Andreas och sönerna Johannes, David och Markus är som regel med.

– Det är en förmån att få göra allt detta i synk. Med familjen, att ha det integrerat, säger hon.

Men nej, familjen är inte tillsammans jämt. Till vardags har Andreas sitt arbete

som IT-tekniker och killarna sina skolor. Maria är Älvsjökyrkans pastor och föreståndare. Det innefattar verksamhetsledning över helheten tillsammans med församlingens styrelse. Dessutom aktiv närvaro i verksamhet med inriktning barn, tonåringar och familj. Mycket handlar också om att jobba ute i samhället i samverkan med exempelvis skolor.

Maria gillar lekfullhet, fantasi, berättelser. Hon skrattar:

– Jag kommer aldrig att bli gammal!

Hon är född in i Missionskyrkan. När hon kom till Älvsjökyrkan som pastor 2001 hette hon Maria Selinder. Då hade hon inget lokalt nätverk här. Nu bor hon i huset som pastor Helge Rönnedal byggde en gång, ett stenkast från Älvsjökyrkan. Helge var Marias mans Andreas farfar. Andreas själv har varit scout och scoutledare i Älvsjökyrkan i över 40 år.

– Det råkar också vara så att min farmor och farfar var bästa vänner med Andreas farmor och farfar, berättar Maria.

Det var till och med så att Marias

farfar vigde Andreas farföräldrar. Men om detta hade Maria och Andreas ingen aning när de träffades i Älvsjökyrkan 2001 och tycke uppstod.

– Det känns som att det finns en länk bakåt!

Maria ler ofta och skrattar gärna. Allvar och saklighet finns där också. Krumelurpillren (som hon inte behöver) verkar ha gett stark livsbejakelse och levnadsglädje. Om hon nu tagit ett...

Vi träffas dagen efter hennes 50-årsdag. Förra helgen var det fest med skattjakt.

– Barnen får alltid skattjakter på sina kalas, nu ville jag ha en egen, säger Maria.

Födelsedagsfesten var gemensam, Maria och hennes tvillingsyster Elisabeth firade ihop. 70 personer var inblandade, från fyra församlingar. Det var Marias svärfar som ordnade skattjakten, med frågor som rörde systrarnas tid i Kongo.

Kongo?

– Stockholm är bara en del av mitt hjärta, säger Maria. Vi måste börja från början för att det ska bli rätt!

Början var i Uppsala, där pappa var studentpastor. Där föddes Maria. Tonårstiden tillbringade hon i Järfälla, och sin första pastorstjänst hade hon i Valbo i Gävletrakten.

Men barndomen? Här finns ett glapp, där Sverige inte är på kartan alls. För när Maria var sju flyttade familjen till Kongo Brazzaville. Föräldrarna var missionsarbetare. Fram till tolv års ålder bodde Maria där och gick i nordisk internatskola.

– Det känns väldigt bra nu, att ha en utblick i världen, säger hon. Och det är viktiga år. Jag brukar beskriva det så att jag har en barndom i Kongo och en tonårstid i Stockholm.

De bodde på Mansimou – en förort till Brazzaville, ungefär som Älvsjö är till Stockholm. Där fanns ett teologiskt seminarium, och där arbetade pappa med att utbilda pastorer. Mamma utbildade pastornas fruar – lärde dem läsa och skriva.

Maria och systemen Elisabeth är tvillingar men är inte lika som bär. Elisabeth har en cp-skada och en grav hörselnedsättning.

– Hon har format mitt liv, och betyder mycket för mig, konstaterar Maria. Jag har fått lära mig teckenspråk, det är ett av mina andra språk. Men när jag var tonåring kände jag att jag behövde distans, jag var trött på att teckentolka.

Hon lät teckenspråket ligga vilande och följde sin egen bana.

– Men en liten kille dök upp i mitt liv för tolv år sedan och då fick jag användning för det igen...

Hennes mellanson David har Downs syndrom och kommunicerar med hjälp av tecken som stöd.

– Det är hans språk. Ibland har vi hemligheter... Bara vi. Han har lyft vårt liv som familj. Svetsat oss samman, säger Maria enkelt och med stor värme.

Sommarlov på landet.

Det är lätt att säga: vilken tur för David att han fick Maria till mamma! Maria ler och kontrar med att det var minst lika mycket tur att hon fick David till son.

– Han lär mig att världen är mycket större än vi tror. Styrka och intelligens, det är vad vi bygger *vår* värld på.

Hon menar att David rör sig i en annan dimension. Med en empati som går bortom de flestas, en självklar omsorg om och tillit till andra. Och en egensinnighet och självständighet som inte bryr sig om vad omvärlden tycker, inte försöker "passa in", utan bara är.

– Vill han ha rosa skor så har han det, säger hon lugnt.

När Maria och Andreas blev ett par så sa det "klick" på många sätt. De ville inte bara leva ihop utan också skapa något tillsammans, vilket bland annat lett till "Hjältar & Legender" – bordsrollspel som numera är nästan synonymt med Älvsjökyrkan, för den som stött på det. Men vad är det?

Först och främst handlar det om att vilja gå in i fantasin och ge sig hän. Därefter kommer tärningarna. Deltagarna slår tärning som bestämmer spelarnas karaktär och egenskaper: modig, stark, vis, snabb, smidig, trevlig – och kanske också hur hen ser ut.

Sedan är man med om ett äventyr där en spelledare för handlingen framåt. Handlingen är just en berättelse som Maria och Andreas skrivit ihop. En berättelse som tar avstamp i bibeln.

– Jag ser en enorm pedagogisk möjlighet i det här, säger Maria entusiastiskt. Det handlar om samarbete, att lyssna på andra, vänta på sin tur, utveckla fantasi och kreativitet. Ha kul! Och bli sedd av sin ledare i en liten grupp.

Deras koncept förändrar inte bibelns berättelser men rör sig i deras närhet. Maria ger ett exempel i "Tjuvarnas natt". Ett gäng föräldralösa barn har fått i uppdrag att ta sig in i Kafas hus. De ska stjäla saker, ligger på taket, och ser därifrån hur Jesus blivit fängslad, ser Petrus som värmer sig – han som kommer att förneka Jesus och tuppen kommer att gala...

– Vi får bibelberättelserna på köpet. Det blir enkelt att lyfta etiska frågor, och spännande att göra värderingsövningar efteråt. Vilka situationer är påhittade och vilka finns i bibeln...?

Det är ingalunda så att Marias engagemang slutar här. Det är väl att hon brinner som gör att timmarna inte riktigt räcker till.

Bordsrollspel i bibelns värld.

Hon ärtill exempel ute på skolor med "Drömprojektet", som är en variant av bordsrollspelet med fokus på antidrog och att motverka gruppträck.

Hon är också engagerad i konfirmandarbetet där Älvsjökyrkan samarbetar med Immanuelskyrkan inne i stan och Ekumeniakyrkan i Jakobsberg.

Marias liv är intensivt, aktivt och arbetsamt. Men det finns en viloplatz, ett fritidshus mellan Sala och Uppsala, som delas med svärföräldrarna och Andreas bror.

– Det är ett andningshål. Jag försöker vara ledig när barnen är lediga, framför allt alla skollov, säger Maria. Och där finns en sjö! Jag tycker mycket om vatten. Jag är ju uppvuxen vid vatten under tiden i Kongo, både floden där vi bodde och havet som fanns vid skolan.

Vatten är livsnödvändigt – och livsfarligt. Maria vet. Hon ger en återblick.

Hon är sju år i Kongo i "det stora vattnet". Hon badar tillsammans med föräldrarna och några av föräldrarnas bekanta som är sjömän. Vattnet är förrädisk. Det finns en brytningspunkt mellan starka vågor och helt stilla vatten. Maria kan bara nästan simma och har en badring runt midjan. Hon driver iväg och hamnar i brytningspunkten. Från stilla till inferno. Vad ska hon göra när vågen kommer? Badringen gör att hon flyter, hon kommer att krossas.

– Jag borde ha slitit av mig badringen och dykt under vågen, men jag kunde ju inte simma så bra, så jag vågade inte, säger hon. Det enda jag visste var att vad jag än gör så dör jag.

Men en av sjömännen hann fram till henne, slet av badringen och så dök de tillsammans.

Att vatten är både viktigt och heligt för Maria är inte så svårt att förstå.

Att själva livet är viktigt att ta tillvara är inte heller så svårt att förstå. Maria mumsar på.

Kari Malmström

"Jag kommer aldrig att bli gammal!"

Körer på äventyr i Skottland

Brännkyrka kyrkokör och Brännkyrka vokalensemble har nyss kommit hem från en gemensam körresa till Edinburgh. Där har de deltagit och medverkat i två gudstjänster och även gett en lunchkoncert. Den 31 mars bjuder de på hela det musikaliska programmet här hemma!

Många kyrkliga körer gör resor. Dels för att fördjupa och stärka körgemenskapen, dels för att uppleva sångliga sammanhang på annan ort, gärna i en annan kultur och kyrklig kontext. Kyrkokören och vokalensemblen med sina ledare Helena Holmlund och Robin Spurrier fick med råge uppleva både ett rikt kultur- och församlingsliv.

KÖRKONSERT I FASTETIDER

BRÄNNKYRKA KYRKA

SÖNDAG 31 MARS 18.00

Bland annat bjuds på:

"Jesu dulcis memoria" – Otto Olsson

Delar ur Schuberts G-dur-mässa

"The crown of roses" – P I Tjajkovskij

Stycket **"the crown of roses"** kan kallas en "legend", berättar Robin Spurrier. Med en intressant historia.

Handlingen är att Jesus som barn leker i en trädgård och elaka barn sätter på honom en törnekrona. Den ursprungliga texten skrevs av en amerikan, översattes till ryska, översattes tillbaka till engelska – och tonsattes därefter av Tjajkovskij.

Hur låter denna musik? Kom till Brännkyrka kyrka och ta reda på det!

KM

VAD ÄR EN PASTORSADJUNKT?

Det är en nybliven präst. En begriplig jämförelse kan kanske vara läkarnas AT-tjänstgöring. Alla nyprästvigde i Svenska kyrkan får ett års placering i en församling inom det stift man vigts för. Lönen svarar stiftet för, församlingens uppgift är att skola in i arbetet. Efter adjunksåret är prästen behörig att söka prästtjänster inom hela Svenska kyrkan.

Sandra gillar öppenheten

Ny förkunnare i församlingen är Sandra Vallin, som kom hit till Brännkyrka den 21 januari. Under ett års tid ska hon som pastorssadjunkt fördjupa sig i alla de många sysslor som prästyrket inbegriper. Det har blivit en flygande start, som passar en sånglärka.

Sandra är 39 år och har sjungit i hela sitt liv. Sångerska är en av hennes identiteter. En annan är stolt medarbetare inom hemtjänsten. I många år körde hon dessa spår parallellt.

– Sången började med pappa i kyrkan, säger hon. Sedan gick jag musikgymnasium och har tagit sånglektioner genom hela livet.

samlingen var frikyrklig inom en gren av pingströrelsen.

– Jag var väldigt engagerad i yngre tonåren, men valde sedan att ta avstånd, säger hon. Jag kände att det inte var "jag" och började ifrågasätta min barnatro. Det är kanske naturligt att ta spjårn från det man kommer från, det var kanske mitt sätt att växa upp och "göra revolt".

Kyrkan blev faktiskt helt bortprioriterad i hennes liv.

Hon är stockholmsbo sedan 20 år, efter uppväxt i Järvsö, bor på Hägerstensåsen med Andreas, 8-åriga Melanie och 4-åriga Erik.

Backar man bandet drygt tio år bodde Sandra vid Hornstull, och

hon. Någonstans ifrån kom frågan: Jag kanske ska bli präst?

Sandra sökte till teologiska högskolan och tänkte: kommer jag in så kommer jag in! Hon kom in. Hon började läsa – och det var så intressant! Att möta tron på ett förnuftigt sätt, att bena och bryta, det gillade hon.

– Det tog lång tid för mig att landa, jag närmade mig sakta i min egen takt. Vägen från intresse, till längtan, till prästidentitet – det tog tid att smälta ihop, säger hon.

När hon antogs som prästkandidat i Stockholms stift 2016 hade hon nästan hela den akademiska utbildningen klar.

Som pastorsadjunkt får man inte välja var man ska tjänstgöra, men man får önska.

– Jag önskade en förortsförsamling och gärna söder om stan längs röda linjen, säger Sandra. Jag är glad att jag kom hit till Brännkyrka, det är en så fin församling! Jag känner mig hemma och väldigt välkommen. Jag möttes av tillit. Kom som du är!

Det finns en liten twist som gör det extra kul att Sandra kom just hit till Brännkyrka. Bertil Vallien, som gjort altartavlan i Brännkyrka kyrka, är hennes farbror. Även om de inte har väldigt nära kontakt, så känns det lite hemma, och kanske lite "meningen", att hon hamnat här.

När Sandra var ung och valde bort kyrka och tro var hon obekvämd med det hon uppfattade som ett svart-vitt tänkande, berättar hon. För henne fanns både gråskalan och en massa färger. Nu har hon hittat ett sammanhang där hela paletten är med.

– Svenska kyrkan är så bred, så mycket ryms, säger hon. Tro, traditioner, svensk kultur – allt flätas samman. Det är spännande och det finns alltid något att utforska. Det är verkligen en folkkyrka. Jag känner mig hemma med öppenheten!

Kari Malmström

FOTO: MAGNUS ARONSON

Prästvigningen 20 januari i år. Sandra står till höger, biskop Eva till vänster. I mitten Julia Andersson, förtroendevald här i Brännkyrka församling. Livet är fullt av sammanträffanden!

Som sångerska är hon inte jättekänd, men bland erfarenheterna finns en sångfestival i Kina, med Robert Wells, direktsänd för 800 miljoner tittare. Sångens vingar har också fört till Los Angeles. 2006 spelade hon in en skiva. Sist men inte minst träffade Sandra sin man Andreas genom musiken. Han är trummis.

Nu är hon präst, en ny identitet. Hur gick resan hit?

Sandra berättar att hon är uppvuxen i en kristen familj, med söndagsskola och bibelberättelser och en levande tro hemma. För-

det var där på Södermalm som "prästresan" började.

Det hampade sig så att hon och en kompis var ute på joggingrunda och passerade Allhelgonakyrkan. Det var gudstjänst där.

– Vi gick in, i träningskläder – och då var det som att jag hittade hem, berättar Sandra. Åh, vad jag hade längtat efter det här, det var något som väcktes till liv inom mig! Jag kände hur jag saknat stillheten, bönen och gemenskapen.

Hon började gå till Högalidskyrkan på söndagar, bodde ju nära.

Olika omständigheter sammanföll och ledde till ett vägval i livet. När Sandra jobbade på heltid som sångerska med den där skivan kände hon att något skavde.

– Det var för mycket yta, jag vill beröra mer på djupet, säger

De fem först öppnade rätta lösningarna belönas med en blomstercheck. Kanske till påskblommor!

Tack till dig som är medlem i Svenska kyrkan! Du är viktig.

Din medlemsavgift gör det möjligt för oss att:

- Ge stöd och hjälp i enskilda samtal, och grupper för sörjande.
- Bedriva uppsökande diakoni och ha närvaro ute i samhället.
- Bjuda in till kvalificerad och uppskattad kyrkomusik, utan entréavgift.
- Sköta om och hålla öppna två vackra och rofyllda kyrkorum.
- På öppna arenor bjuda in till gemenskap, samtal och fördjupning för alla åldrar.
- Högtidlighålla stora ögonblick i alla livets skeden. ... och mycket mer.

Vill du gå med i Svenska kyrkan är det enkelt. Gå in på vår hemsida brannkyrka.org – klicka på "Bli medlem" längst upp till höger och följ instruktionerna.

FOTO: PIXABAY

Brannkyrka-bladet delas ut till alla hushåll i församlingen, även till dem som undanbett sig reklam. Detta för att vi inte ska missa någon som verkligen vill ha tidningen. Den delas alltså ut även till icke-medlemmar. Skulle du vara en av dem som inte är intresserad – bli inte arg på oss för att du ändå fått tidningen. Lägg den bara i pappersåtervinningen! Tack för visad förståelse.

Svenska kyrkan
BRÄNNKYRKA FÖRSAMLING

Vid varje vägskäl är Gud med

Efter det att Jesus döps av Johannes i floden Jordan går han ut i öknen i 40 dagar. I tiden innan påsk får vi samma möjlighet att bege oss ut i den bildliga öknen som fastetiden har kommit att bli. En tid för de oändliga vidderna, för självrannsakan och fasta.

"Det är en smärtsam insikt: att vi väljer våra liv. Eller snarare att vi väljer bort de liv vi också kunde haft. Därmed sorterar vi bort de varianter av oss själva som vi också kunde ha varit."

Den 17 april 2013 dog Thomas Anderberg, professor i praktisk filosofi, författare och skribent. Orden kommer från hans sista bok "Det mesta blir aldrig av" som är en dialog med den sjukdom som kom att ta hans liv. En bok som inte handlar om fruktan att dö utan rädslan för att leva.

Det är min fasta tro att alla människor gör så gott de kan. Trots det så ser vi ut över en trasig och orättvis värld. Brott mot självaste livet sker ständigt, varje sekund av dagen, i varje nu.

Som kristen blir jag ibland ifrågasatt. Hur kan Gud vara god när det sker så mycket ont? Varför gör Gud inget åt det? Ibland dras då slutsatsen att Gud inte finns. Detta är det så kallade "teodicéproblemet". Om Gud är god – varför ondska? Om en fördjupar sig i problemet dyker "den fria viljans försvar" upp. Att Gud skapade oss med fri vilja och då är det vårt val att välja gott eller ont.

Jag håller inte med teodicéproblemsivrarna. Jag tror att Gud finns och i den fria viljan ingår allt det som är brustet i vår värld i våra livsvillkor. Frågan är bara hur vi möter det. Att vara människa är att vara utsatt för prövning. Inte bara vår moral prövas utan många gånger våra levnadsvillkor. Vi är sårbara. Men vi är inte bara sår.

Ellen Schelin
PRÄST

Sårbarhet är ett livsvillkor, att prövas i den sårbarheten är också en del av det. När Jesus börjar sin gärning går han ut i öknen i 40 dagar. Han har ingenting med sig, inget vapen och ingen sköld som skyddar hans sårbara mänsklighet. I 40 dagar frestas han på alla tänkbara vis. Han lockas med berömmelse, rikedom och läkedom. Men Jesus är inte ensam, Gud är med. I alla prövningar och frestelser.

Det är det andra jag brukar säga när jag möter frågan om Guds godhet och världens ondska. För mitt i allt det trasiga och sargade står Gud med oss, lika trasig och sargad. Vår sårbarhet inrymmer också kärlek. En kärlek som vet allt om vad det innebär att vara människa. En kärlek som inte avkräver något och som inte heller fattar några beslut åt oss. Det är en kärlek med sår på händerna, en korsfäst och uppstånden kärlek. Gud älskar och lider med oss. Gud hjälper oss att vara vapenlösa inför våra liv.

Vi står ofta inför val och vid vägskäl, ibland större som ändrar vår livsriktning, ibland mindre och mer vardagliga. Beslut som vi måste ta som ingen annan kan ta åt oss. Men i alla val är Gud med. Vid varje vägskäl är Gud med.

Som Thomas Anderberg skriver i sin sista roman. Det är en smärtsam insikt att vi väljer våra liv. Ansvar att göra gott eller ont vilar på oss.

Det är fasta. En tid för rannsakan och eftertanke kring de val vi gör och de vi inte gör. Kanske avstår du från något för att finna något annat. Något djupare. Något vackrare. Och där finns Gud som kallar dig vid namn och som aldrig överger dig.

www.brannkyrka.org